

— A Törvényszék kötelezze az alperest mind az első fokon, mind a jelen fellebbezés során felmerült összes költség, díj és tiszteletdíj megtérítésére.

— A Törvényszék másodlagosan utalja vissza a jelen ügyet a Közzolgálati Törvényszék elé, hogy az más összetételben ismét határozzon az ügyről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés a Közzolgálati Törvényszék 2010. március 25-i végzése ellen irányul. E végzésben — részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben mint nyilvánvalóan megalapozatlant — elutasították azt a keresetet, amelynek tárgya azon határozat nemlétezővé nyilvánítása vagy legalább is megsemmisítése, amelyben a Bizottság elutasította, hogy megküldi a fellebbező részére a luandai (Angola) lakásából történő elköltözés során készült fényképek másolatait, és megtagadta az említett költözéssel kapcsolatos valamennyi dokumentum megsemmisítését, továbbá amely kereset tárgya a Bizottság kötelezése arra, hogy térítse meg az abból eredő károkat, hogy az alperes az említett költözést magának a fellebbezőnek az akarata ellenére vitte véghez.

Igényének alátámasztásaként a fellebbező az indokolás teljes hiányára, a meghallgatáshoz való jog, a felek bíróság előtti egyenlősége elvének, a Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata 94. cikkének, az alperes fellebbezővel szembeni gondoskodási kötelezettségének, valamint a gondos ügyintézés kötelezettségének megsértésére hivatkozik.

A fellebbező továbbá azzal érvel, hogy a Közzolgálati Törvényszék elmulasztott döntést hozni három kereseti kérelméről.

2010. június 4-én benyújtott kereset — Olaszország kontra Bizottság

(T-257/10. sz. ügy)

(2010/C 221/81)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: P. Gentili avvocato dello Stato)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a C 4/2003 állami támogatás (ex NN 102/2002) tárgyában hozott 2010. március 24-i C(2010) 1711 végleges bizottsági határozatot;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Olasz Köztársaság keresetet nyújtott be az Európai Unió Törvényszékéhez a C 4/2003 állami támogatás (ex NN 102/2002) tárgyában hozott 2010. március 24-i C(2010) 1711 végleges bizottsági határozattal (amely a 2010. március 25-i SG Greffe (2010) D/4224 levéllel került kézbesítésre) szemben. Ez a határozat, amelyet a Bizottság a Bíróság által a C-496/06. P. sz., Bizottság kontra Olaszország és WAM ügyben meghozott ítéletet követően — amely elutasította a Bizottságnak a Törvényszék által hozott azon ítélete elleni fellebbezését, amellyel helyt adott az Olaszország által a WAM társaságnak nyújtott állami támogatásra vonatkozó C 4/2003 (ex NN 102/2002) 2006/177/EK bizottsági határozattal szemben Olaszország és a WAM társaság által benyújtott keresetnek — a WAM Spa-nak az olasz kivitelek támogató intézkedésekre vonatkozó 394/81 törvénynek megfelelően 1995-ben és 2000-ben nyújtott kamattámogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.

Keresete alátámasztása érdekében az Olasz Köztársaság az alábbiakat kéri a Törvényszéktől:

Első jogalap: a 659/99/EK rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (5) és (6) bekezdésének, valamint a *ne bis in idem* elvének megsértése. Ezzel kapcsolatosan az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy az ugyanerre a támogatásra vonatkozó előző, 2004-ben elfogadott bizottsági határozat egészét a Törvényszék és a Bíróság visszamenőleges hatállyal megsemmisítette. Ez okozta a Bizottság támogatással kapcsolatos hallgatását, miután 2003 januárjában a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott. Ezen felül a *ne bis in idem* elve alkalmazandó.

Második jogalap: az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdésének és a 659/99/EK rendelet 4., 6., 7., 10., 13. és 20. cikkének megsértése. Az Olasz Köztársaság úgy véli, hogy az új határozat a kérdéses támogatásra vonatkozó teljesen új elemzést tartalmaz, amelyet ezért az érintett tagállam és az érintett felek bevonásával lefolytatott kontradiktórius hivatalos eljárást követően kellett volna elfogadni.

Harmadik jogalap: az anyagi jogerő megsértése. A felperes szerint a Törvényszék és a Bíróság által az előző támogatással kapcsolatosan hozott ítéletek jogerősek azon tény tekintetében, hogy a támogatás nem az exportot, hanem a harmadik piacokra való belépés költségeit részesíti előnyben, valamint azon ténnyel kapcsolatosan, hogy pusztán a belső piacot közvetlenül érintő állami támogatásokra vonatkozó elvekre történő általános jellegű utalások nem elegendőek egy, harmadik piacokat közvetlenül érintő — és egyébként jelentéktelen összegekre vonatkozó — támogatással kapcsolatos határozat megindokolására. Márpedig a Bizottság az új határozatban figyelmen kívül hagyja a jogerőt és a fent hivatkozott elveket csak látszólag alkalmazza.

Negyedik jogalap: a kontradiktórius eljárás elvének és a 659/99/EK rendelet 20. cikkének megsértése. Bizonyításfelvétel hiánya. Ezzel kapcsolatosan a felperes megjegyzi, hogy a Bizottság a határozatot egy olyan, a kedvezményezett vállalkozást érintő 2009-es egyetemi tanulmány vizsgálat kritériumaként történő felhasználásával fogadta el, amelyet a Bizottság nem küldött meg az érintett feleknek és amelyet nem tárgyalt meg velük az új határozat meghozatalát megelőzően.

Ötödik jogalap: az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének, valamint az 1998/2006/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdése d) pontjának és 2. cikkének megsértése. Az anyagi jogerő megsértése. Kontradiktórius jelleg. Az Olasz Köztársaság úgy véli, hogy a kérdéses támogatások a Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1998/2006 rendelet hatálya alá tartoznak, mivel összegük három év alatt nem éri el a 200 000 eurós határt. Ezért nem minősülnek állami támogatásoknak, és ezért nem kell azokat bejelenteni. E rendelet volt alkalmazandó, mivel azon körülmény, hogy nem exporttámogatásokról volt szó, jogerőre emelkedett.

Hatodik jogalap: az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) és e) pontjának és a 70/2001/EK rendelet 4. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértése. A kérdéses támogatások mindenesetre az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának értelmében a közös piaccal összeegyeztethetőek voltak, mivel azok célja a közösségi vállalkozások nemzetközivé válásának elősegítése volt. A határozat nem vette át ezt az elemzést.

Hetedik jogalap: a 659/99/EK rendelet 14. cikkének és az arányosság elvének megsértése. Mindenesetre a Bizottság a támogatás összegét túlzóan számította ki: a tényleges támogatás a visszatérítések kifizetése napján hatályos referenciaérték és a támogatott érték közötti különbségből, és nem a finanszírozások engedélyezésének napján (vagyis sokkal előbb) hatályos referenciaérték és a támogatott érték közötti különbségből ered.

Ezen túlmenően az Olasz Köztársaság az indokolási kötelezettség és a jogos bizalom elvének megsértésére hivatkozik.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. oldal).

2010. június 7-én benyújtott kereset — Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság

(T-262/10. sz. ügy)

(2010/C 221/82)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Microban International Ltd. (Huntersville, Amerikai Egyesült Államok) és Microban (Europe) Ltd. (Heath Hayes, Egyesült Királyság) (képviselő: M. S. Rydelski ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a 2,4,4'-triklór-2'-hidroxidifenil-éternek az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő műanyagok és műanyag tárgyak előállításához felhasználható adalékanyagoknak — a 2002/72/EK irányelvben foglalt — uniós listájára történő fel nem vételéről szóló, 2010. március 19-i 2010/169 bizottsági határozatot (HL 2010. L 75., 25. o.), és

— a Törvényszék kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetükben a felperesek a 2,4,4'-triklór-2'-hidroxidifenil-éternek az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő műanyagok és műanyag tárgyak előállításához felhasználható adalékanyagoknak — a 2002/72/EK irányelvben (¹) foglalt — uniós listájára történő fel nem vételéről szóló, 2010. március 19-i 2010/169 bizottsági határozat (az értesítés a C(2010) 1613. számú dokumentummal történt) (HL 2010. L 75., 25. o.) megsemmisítését kérik az EUMSZ 263. cikk alapján.